

[Sonja Albrink]

kan skabe basis for eksport af teknologi eller knowhow.

For at gøre bosætning i landdistrikterne mere attraktiv lægges der i beslutningsforslaget op til en billiggørelse af den individuelle transport i landdistrikterne. Det forslag kan jeg erklære mig helt enig i, men jeg kan næsten ikke se, hvorledes et sådant projekt kan gennemføres i praksis, uden at det bliver nødvendigt at gøre den individuelle transport billigere på landsplan, hvis der ikke skal blive tale om en grænsehal inden for landets grænser.

Jeg vil i øvrigt ikke gå ned i beslutningsforslagets enkelte elementer, men vil ligesom indenrigsministeren nævne, at en del af beslutningsforslagets elementer jo allerede er gennemført på initiativ af regeringen, og andre er på vej til at blive gennemført.

Forslaget indeholder elementer af meget forskelligt omfang, på forskellige niveauer og af forskellig detaljegrad, som det kan være vanskeligt at tage stilling til under ét.

Forslaget kunne skabe en debat, som vil være et positivt indslag i en vigtig diskussion, som bør føre til andet end ord, og derfor er jeg utrolig glad for, at det ser ud til, at vi i alle partier kan blive enige om at sætte os sammen og drøfte dette forslag.

Vibeke Grønæk (RV):

Beslutningsforslaget fra Venstre og Det Konservative Folkeparti rører jo ved væsentlige problemstillinger i landdistriktsdebatten. Dog synes jeg, at forslagsstillerne lidt har glemt regeringens handlingsplan.

Mange af de punkter, der er nævnt i forslaget, er jo faktisk omsat til handling, eller også arbejdes der på det.

Det er dog ikke noget, som vi skal skændes om – det er emnet for vigtigt til – men man kan stille sig nogle spørgsmål:

Skal Danmark være andet end byer, store byer? Ja, selvfølgelig består Danmark af andet end store byer, og det skal bevares. Uden for bysamfundene er der mange livsværdier, der ikke må undervurderes. Og det tror jeg alle partier i Folketinget er helt enige om.

Vi er i Det Radikale Venstre meget opmærksom på de problemer, der tegner sig tydeligere og tydeligere i de små samfund, og som jo også er beskrevet i handlingsplanen.

Derfor er vi tilfredse med regeringens plan, og vi betragter ikke handlingsplanen som en endelig facitliste eller en plan, der kun skal tages frem ved festlige lejligheder. Vi tager den faktisk meget seriøst.

Vi mener, at den skal følges op i takt med udviklingen. Den har været udsat for en del kritik. Men det, som jeg gerne vil hæfte mig ved i den forbindelse, er det faktum, at de organisationer og foreninger, der har interesse i netop landdistriktsdebatten, faktisk har rost planen. Det er et godt grundlag for det videre arbejde om landdistrikternes udvikling.

Vi er også af den opfattelse, at dette arbejde skal udvikle sig imellem partierne i Folketinget, og vi er meget åbne for et godt samarbejde om det fremover.

Lysholm Christensen (KRF):

Det kan være en deprimerende oplevelse at køre igennem et landområde i disse år. Jeg prøvede det for nylig – det var i øvrigt med et folketingsudvalg – hvor den lokale vejleder i bussen fortalte om hver enkelt ejendom, vi kom forbi: Den dér er ramt af tvangsauktion, den dér er forladt, den bliver formentlig ikke beboet igen, for ingen vil købe den; de produktionsbygninger, der er, kan ikke forrente sig med den gæld, der er i bygningerne, her bor der nogle folk, som er ressourcetsvage og ikke formår at holde det ved lige. Den ene bygning efter den anden var et deprimerende skue, så det var ikke særlig opløftende at få sådan en tur serveret.

Nostalgien bringer tankerne tilbage til den tid, hvor man kan huske at det vrimlede med folk på den samme egn, mange hænder var i arbejde, der var mange børn på vej til skole, der var liv i butikken, i forsamlingshuset, i gymnastiksalen, og hvor ved jeg. Det var en helt anden stemning, et helt andet skue, en helt anden tid. Men det er slut, må vi desværre konstatere. Derfor er det mere konstruktivt at sige, at en ny tid kræver nye initiativer, og det er et politisk ansvar at stimulere til, at der så skabes nogle nye aktiviteter, en ny form for liv i disse landdistrikter. Det politiske initiativ og ansvar, som vi drøfter her i dag, skulle gerne føje sig smukt ind i det arbejde, der i forvejen gøres af vore landsbyforeninger, og hvad der ellers er af lokale initiativer rundt omkring i landdistrikterne.